

Et spørgsmål om passivitet

af Umer Ejaz

På Ligebehandlingsnævnets område finder reglerne om forældelse og passivitet også anvendelse. Hovedreglen i forældelsesloven er, at et krav fortabes efter tre år. Inden for den angivne frist i forældelsesloven er det muligt at statuere retsfortabende passivitet, hvis en klager er for længe om at gøre sit krav gældende. Tab af rettigheder i overensstemmelse med passivitetsgrundsætningen sker på ulovfæstet grundlag. Passivitetsgrundsætningen gælder således uden for de situationer, hvor lovregler regulerer forholdet.

Ligebehandlingsnævnet behandlede i 2018 fem sager, der alle handlede om passivitet i forbindelse med, at fem mænd var blevet afvist ved indgangen til en bar. De fem sager blev behandlet sammen.

Klagerne angik påstået forskelsbehandling på grund af race og/eller etnisk oprindelse ved afvisning ved indgangen til baren. De fem mænd blev afvist den 11. september 2016. De indbragte deres klager for Ligebehandlingsnævnet den 30. oktober 2017.

De fem mænd gjorde gældende, at de ved at blive nægtet adgang til baren havde været udsat for forskelsbehandling i strid med lov om etnisk ligebehandling. Ifølge videooptagelser med lyd af hændelsen var begrundelserne:

- "det er fordi, I har den forkerte farve"
- "der er nogle mørke personer, som har lavet ballade i dag"
- "fordi der har været tendenser til uro med udlændinge for nyligt"
- "der har været nogle uroligheder før med mørke"

De fem mænd gjorde gældende, at der ikke er nogen lovbestemt frist i forhold til at indbringe sager for Ligebehandlingsnævnet, og at de derfor ikke havde udvist retsfortabende passivitet.

Barejeren gjorde blandt andet gældende, at den reelle årsag til indleveringen af klagerne ikke var, at mændene i situationen konkret følte sig krænket. Det var ikke et spørgsmål om passivitet eller klagefrister. Det var et spørgsmål om, hvorvidt der var realitet i selve klagerne.

Ligebehandlingsnævnet fastslog indledningsvist, at det i sager om afvisning ved indgangen til barer og restaurationer som udgangspunkt må formodes og kunne forventes, at personer, der oplever forskelsbehandling, klager umiddelbart i forbindelse med afvisningen eller i hvert fald inden for rimelig kort tid herefter. Den oplevede forskelsbehandling var sket den 11. september 2016, og de fem mænd var derfor den 30. oktober 2017, hvor klagerne blev indgivet til nævnet, afskåret fra at gøre et eventuelt krav gældende.

De fem mænd havde udvist retsfortabende passivitet og dermed fortabt et eventuelt krav som følge af ulovlig forskelsbehandling på grund af race og/eller etnisk oprindelse.

Sagerne illustrerer, at en person, der oplever sig forskelsbehandlet, risikerer at blive afskåret fra at gøre sit krav gældende, hvis en klage ikke indbringes for nævnet inden for rimelig tid efter den skete hændelse.

[Læs j. nr. 2017-6811-59605](#) ►, [2017-6811-59594](#) ►, [2017-6811-59589](#) ►, [2017-6811-59586](#) ►, [2017-6811-59579](#) ►, om afvisning fra bar

» Ligebehandlingsnævnet fastslog indledningsvist, at det i sager om afvisning ved indgangen til barer og restaurationer som udgangspunkt må formodes og kunne forventes, at personer, der oplever forskelsbehandling, klager umiddelbart i forbindelse med afvisningen eller i hvert fald inden for rimelig kort tid herefter.